

[Undervisningsministeren]

ning, så den omfatter alle frie kostskoler og alle elever med særlige behov.

Nye regler om den kommunale ungdomsvejledning skal ligeledes sikre, at kommunerne tager over, når skolerne slipper de sent udviklede. Vejledning, kuratorvirksomhed og langsigtede, ajourførte uddannelsesplaner for den enkelte er en forudsætning for, at indsatsen lykkes.

Undervisningsministeriet vil tage initiativ til et tværministerielt samarbejde om en samlet indsats over for sent udviklede og andre grupper af funktionshæmmede unge.

*Uddannelsesprofil**Mål og midler*

Tidligere tiders målsætning om, at (næsten) alle unge skulle fortsætte deres uddannelse efter grundskolen, er ved at være nået. 93 pct. af de unge går i gang med en formel ungdomsuddannelse, og næsten alle øvrige forsøger sig med et eller flere af de mange alternative tilbud, som bl.a. tilstræber at motivere de unge til fortsat uddannelse.

Derimod lykkes det langtfra for alle unge at opnå en formel erhvervskompetence – enten ved at gennemføre en erhvervsrettet ungdomsuddannelse som faglært m.v. eller en videregående uddannelse af kortere eller længere varighed efter gymnasiet m.v. Det lykkes nu for 75 pct. af de unge.

I disse tider med høj arbejdsløshed er selv de højtuddannede af disse unge langtfra alle i beskæftigelse. Omvendt er det overraskende, at unge svarende til 7 pct. af en årgang, som har gennemført en almen gymnasial uddannelse, men ikke har fulgt det op med en uddannelse, der giver erhvervskompetence, har lige så høj en beskæftigelsesgrad som de faglærte unge.

Det afgørende for de unges beskæftigelsesmuligheder er altså at gennemføre en ungdomsuddannelse – hvad enten den er erhvervsrettet eller mere almen. Også for andre sider af tilværelsen er det almene og personlighedsudviklende indhold, som er lovfæstet for alle ungdomsuddannelser, et uvurderligt gode, som alle unge bør have tilegnet sig som ballast i voksenlivet.

Målsætningen for uddannelse til alle er derfor, at alle gennemfører en ungdomsuddannelse. Det gør 77 pct. af de unge i dag, og glæde-

ligvis gælder det begge køn, der i denne forstand er uddannelsesmæssigt ligestillede.

På vejen til uddannelse til alle er delmålet, at 90-95 pct. af de unge gennemfører en ungdomsuddannelse i løbet af 1990'erne, og at de øvrige i videst muligt omfang hjælpes til en selvhjulpel tilværelse.

Udviklingen i de unges uddannelsesprofil vil blive fulgt løbende og resultatet offentliggjort årligt.

Sagt på en anden måde skal godt halvdelen af de ca. 12.000 unge pr. årgang, som ikke gennemfører en ungdomsuddannelse i dag, hjælpes bedre, så det lykkes for dem i fremtiden. Det drejer sig om at give 6.000-12.000 unge en bedre start. Antalmæssigt er det overkommeligt, men utvivlsomt meget krævende for alle de mange gode kræfter, der er dybt engageret i opgaven på forskellige niveauer.

Den igangværende kvalitetsudvikling af det etablerede uddannelsessystem forstærket med de her bebudede initiativer, som tilstræber at hjælpe de unge på den for dem rette vej og fastholde dem, til målet er nået, skønnes at kunne bidrage til målet med godt og vel halvdelen – altså øge gennemførelsen med 6-8 pct. eller 4.000-5.000 flere unge fra hver årgang.

Hertil kommer de nye uddannelses typer – erhvervsgrunduddannelsen og den fri ungdomsuddannelse – for de unge, som ikke kan eller vil finde sig til rette i de regelbundne og færdigpakkede ungdomsuddannelser, og som ofte foretrækker alternative tilrettelæggelsesformer og uddannelsesmiljøer. Ved at tilbyde dem selv at få indflydelse på, hvordan deres uddannelsesforløb tilrettelægges og komponeres, så det svarer til deres ønsker og forudsætninger, skønnes yderligere 5-6 pct. eller 3.000-4.000 flere unge fra hver årgang at kunne motiveres til en fuldført ungdomsuddannelse.

Med gennemførelse af handlingsplanen og fortsættelse af en aktiv udviklingsstrategi på alle niveauer skulle det opstillede mål altså være inden for rækkevidde. Realiseringen vil tage tid, men må fremskyndes mest muligt, og imens må jorden gødes og erfaringer i videst muligt omfang indvindes på forsøgsbasis i de mest kreative uddannelsesmiljøer.

Det er vurderingen, at de økonomiske midler til de unges uddannelse eller anden aktivitet med tilhørende elevstøtteordninger i vidt omfang allerede er til stede og tilstrækkelige til